

Spre ce te-ndrești, când vei pleca?

Lucica Boltasu

Nu pot să Te privesc Isuse,
Chiar dacă-mi spui să Te privesc!
Să îmi ridic ochii spre Tine,
Nu am putere, nu-ndrăznesc!
Ai luminat în juru-mi totul,
Cu ochii-nchiși Îți văd lumina,
Înconjurat sunt de splendoare,
Pe mine mă îmbracă vina!

Aș vrea să Îți privesc azurul
Din ochii Tăi, Preasfinte Miel!
Dar pot să stau drept în picioare,
În fața Ta, Emanuel?
Mai poți ca să Te uiți la mine,
Când știi cât sunt de păcătos?
Când Ți-am bătut în palme cuie
Și Te-am scuipat, Isus Cristos?

Adesea plâng, îmi plâng amarul,
Căci prea târziu Te-am întâlnit!
Purtat-am ani, poveri pe umeri,
Ce spatele mi-au găbovit...
De ce-ai îngăduit ca lumea,
Să mă înșface, Domnul meu?
De ce durerea mi-a fost soră
Și pasul tremurat și greu?

M-ai fi putut demult culege
Dintre cei mulți, dar ai tăcut!
Am coborât în văi de plângerii,
Până ce nu am mai putut!
Necazul, foamea, frigul, toate,
M-au dărmădat, de-am vrut să mor,
Dar nici atunci nu mi-ai dat mâna,
O, scumpul meu Mântuitor!

Și nu știam că eu sunt vina!
Nu Te-am chemat cu-adevărat!
Când mi-ai trimis din cer Lumina,
Duhul Tău Sfânt m-a luminat!
Și Te-am chemat să vii la mine,
Să-mi iei povara, să mă ierți,
Mirat sunt Doamne și acuma,

Că n-ai venit ca să mă cerți!

Ai coborât atunci din slavă,
Pe-aripi de har, prin Duhul Sfânt,
M-ai strâns la piept cu duioșie
Când tremuram ca frunza-n vânt,
În susur blând șoptit-ai Doamne,
Să nu mă tem, că ești cu mine,
Atunci Ți-am cunoscut iubirea
Și cât mi-a fost apoi de bine!

De-atunci, mă-ncred în Cartea Sfântă,
În tot ce mi-ai promis Isus,
În lume voi avea necazuri,
Dar harul Tău e mai presus,
Credința-mi dă mereu putere,
Chiar de în trup sunt frământat,
Căci văd în fiecă durere,
Un mod prin care-s prelucrat.

Prefer să ard aici pe-altarul
Ce curățește de păcat,
Decât să ard în focul veșnic,
Nemângaiat și lepădat,
Mai este zgură în purtare,
În vorbe, gânduri și priviri,
Dă, Doamne-a Ta eliberare
Și dorul marilor iubiri,

Trezește Tată, omenirea,
Din somnul dulce-nșelător,
Căci în curând vine răpirea
Și Tu vei apărea pe nor,
Suntem noi gata de plecare?
Ne este duhu-mbogătit?
Cunoaștem noi pe Salvatorul
Ce pentru lume S-a jertfit?

De nu v-ați ales veșnicia,
Cât încă trăiți pe pământ,
Vă-ndemn ca să citiți Scriptura
Și să vă umpleți cu Duh Sfânt,
S-aveți credință! După moarte,
Nu mai puteți nimic schimba!
Prietene, te-ntreb acum:
Spre ce te-ndrești, când vei pleca?

10/10/16, Barcelona -Lucica Boltasu